

[Stillinger]

derefter skal i gang med udarbejdelsen af studieordningen, er det ganske enkelt helt umuligt at nå det inden den 1. juli 1988. Et ekstra år ville give nogen ro til at få forberedt de ændringer, der er. Men lad os nu se på forslaget i udvalget, og lad os se de høringssvar, der er kommet. SF er selvfølgelig indstillet på et konstruktivt udvalgsarbejde som sædvanlig.

Britta Schall Holberg (V):

Jeg synes, det er et godt og et fremtidsrettet forslag til lov om uddannelse af husholdningslærere, som er fremsat her. Lovforslaget er, som det er sagt, en revision af 1972-loven. Jeg synes, den er blevet til ved en god arbejdsmetode, idet jeg kan forstå, at ministeriets medarbejdere har besøgt og spurgt en række af dem, som skal og vil aftage husholdningslærere i de kommende år, hvilke kvalifikationer de venter sig at husholdningslærere, uanset om de hedder det ene eller det andet, skal have i fremtiden, for at de på så mange felter som muligt kan medvirke til øget kendskab til sund ernæring, sund levevis samt udvikling og markedsføring af nye produkter.

Desuden har man ved udarbejdelsen af lovforslaget lært af de erfaringer, som er gjort med den tidligere lovs meget brugte formålsparagraf. Det synes jeg er en flot og god arbejds metode.

Der er ingen tvivl om, at husholdningslærernes virkefelt vil blive udvidet i de kommende år. Som det også står i bemærkningerne, er der i befolkningen en stigende interesse for og bevidsthed om sund levevis. Det har da også ført til, at flere producenter, foreninger og organisationer har fremlagt forslag til en ernæringspolitik eller har udarbejdet kampagnemateriale om ernæring, sundhed og forebyggelse, ligesom vi jo ved, at der vil ske en stigende forskning på området i de kommende år. Disse forskningsresultater vil husholdningslærerne også have en opgave i at formidle.

Vores mulighed for at konkurrere ude i verden på fødevarerområdet vil være stærkt betinget af, at vi giver vores produktudviklingsindsats en meget stærkere placering. Det er nødvendigt, at vores fødevarer, hvad angår både kvalitet og forarbejdning, følger med de livsstilsændringer og de ændringer i opfattelsen af, hvad kvalitet er, som vil afspejle sig i den efterspørgsel efter varer, kunderne helst vil købe.

Det skulle gerne i fremtiden være vores lumærke, at vi magter denne opgave at kunne opfangne disse strømninger og omsætte dem i vores produkter, også selv om vores konkurrenter bliver dygtigere og konkurrencen derfor bliver hårdere.

Når jeg nævner dette, er det, fordi jeg tror, at her vil husholdningslærerne kunne finde deres plads med den meget fleksibelt indrettede uddannelse, der her lægges op til. Studiet i anden del kan i høj grad blive præget af den studerendes eget personlige engagement og opfindsomhed med hensyn til valg af indsatsområde over for dette brede spekter af virkeområder.

Vi er tilfredse med fra Venstres side, at studietiden er fastholdt til 3½ år. Jeg skal bare minde om den debat, der var her for et øjeblik siden. Der er altså ingen lykke i at forlænge disse uddannelser, men i højere grad at give en uddannelse og så lægge op til fleksibilitet i uddannelsen og samtidig satse på en videregående efteruddannelse.

Det er også vigtigt, synes vi, at forsøgsparagraffen er videreført.

Endelig er det vigtigt at nævne, at husholdningsseminarierne med loven får større selvstændig kompetence, hvilket er en forudsætning for, at hvert seminarium kan sætte sit præg på undervisningen. Det mener jeg med al respekt for det, der blev sagt før, er vigtigt: at man kan øve sin personlige indflydelse – naturligvis inden for den ramme, som alle husholdningslærere skal igennem i deres uddannelse.

Venstre hilser med tilfredshed forslaget om rammestyrt i stedet for detailstyring velkommen, og i det hele taget kan Venstre, som man vil kunne høre, støtte undervisningsministerens lovforslag.

Ole Vig Jensen (RV):

Vi kan også i Det Radikale Venstre støtte det fremsatte lovforslag om en ændring af husholdningslæreruddannelsen. Jeg har bemærket, at forslaget tager udgangspunkt bl.a. i to folketingsbeslutninger vedtaget i 1984, den ene om en samlet ernæringspolitik, der skal sikre opfyldelsen af sundhedsmæssige og ernæringsmæssige behov i befolkningen, og den anden folketingsbeslutning om 10-punkts-programmet, hvor man netop lægger vægt på, at det er hensigten at udvikle voksenundervisningen og folkeoplysningen efter et decentralt mønster, hvor